

Bolestná Žalost /

Žalostná Bolest

Nad Smrtí

Dobrotivého Ace /

Totisko:

Geho Knížecí Eminencii
Nejdůstojnějšího / a Výsoce Uswyceného
Rána / Rána

Wolffganga

Hantibála,

Svaté Ržimské Čírkve pod Založením
Sw. Marcella Kněze Kardynála

z Schraffenbachu /

Dědičných Císařských Zemích / a Arch-Knížecího Ra-
kauského Domu při Stolci Apostolské Ochránce / Biskupa Holomau-
ckého / Vúdce / Svaté Ržimské Knížete / Královské České Kaple
Hraběte ; Geho Gasnosti Císařské Skutečné Tagné Raddy / w Krás-
lowství Neapolitánském nědejšího Místo-Držcýho
Generálního Hegtmana / u. u.

Kteraužto
Při Trog - Dennich Exequiech
Vlad Taž

Kněžecí Eminencie

V Slavném Collegialním kostele
Svatého Maurice/
V Biskupském Residentiálním Městě Kroměříži konaných,

V Přítomnosti
Hogného AUDITORIUM
Gal Výššího / tal Nižšího Stanu / Svatého a Duchovního / a
obojího Pohlavního

Sets

Pohřební Rječ

Dne 27. Srpna / Leta 1738. na Bazilicku veřejně
vkládal

Antonijn Gozeff Dreser/

Obojích Práv Doctor, Proto-Notarius Aposto-
licus, z vrchu gmenowaný w Pánu všnulý Kněžecí Eminency
Kardinála z Schrattenbachu Biskupa Holomaučího Radda/
a Consistorialní Assessor, Saráč / a na ten čas
Děkan Králický,

Cum Licentia Ordinarii.

Bytisseno w Královském Hlavním Městě Holomaučy / v Františka
Antonjna Hirle.

Pupilli facti sumus absque Pa- tre.

Shyrofch včiněni gsme bez Vtce. Pláć Jerem.
Kap. 5. Vers. 3.

HDyby Srdce Lidsté celé z Ocele bylo/ bylby weliký
Dív aby se neobměklo / když tuto dnesní Proměnu tohoto
Božího Domu vidí. Nebo (ó Chrám Boží!) ge toco ta
twa Brása/ Sljčnost a Spanilost / do které tebe twug Fun-
dator aneb Zakkadatel (Slawné Paměti) Bruno Biskup Hei-
lomaucký okolo Roku 1270. postavil?

Dyby Dusse Lidstá ze Skali byla/ bylby nemalý Dív aby se
z Ljosti nepohnula/ když na tyto w Smutek oblečené Ždy se dívá. Nebo powězte
wy mne Ždy/ gstele wy to ty/ které (Slawné Paměti) Stanislaus Pawłowski/
Biskup Holomaucký/ wass Restaurator po nesťastných do Morawy příbehach cea-
lé splundrowané/ zas okolo Roku 1596. k předessle Bráse/ Sljčnosti a Spanilostí
priwedl?

Dyby Oči Lidsté z těch nejtvrdošších Vřemenů byli/ nebyloby Dívou aby se
w Slze nerospustili/ když na toto smutné Djwadlo patřiti musí. Nebo medle co to
znamená/ že tento Chrám Boží při gasném Dni s černau Barvou galo s negalym
černým Oblakem se zakrywa; zdalež pak Slunce Zatmění netrpí? Ach! bezmála
znamená tohoto celého Margrabstvoj Morawského/ celého tohoto Biskupství Ho-
lomauckého gasné Slunce se zatměnilo!

Co pak toto Djwadlo/ toto Lessenij/ a na něm vyšťávené přistrogené Mány wya
znamenávají/ zdalež pak dnes se nám tuto na něm negala Comœdie neprědstav-
wuje? Ach! ne tak Comœdie, galo žalostná a bolestná Tragœdie!

To pak tyto w tak welikém počtu okolo Már postavené Swsce vyobchugau/ ždaliž pak nějaká Illuminacy na tomto posvátném placy se dnes konati nemini? Ach! posledníj Illuminacy/ která se koná we Dni/ a ne w Noci!

To pak to znamená/ že počad po tyto Dni/ a to hned od 22. Julii celý Wýsoce Vrozený tegto Slavné Biskupské Residency Dwur/ vssychni Dworčanji/ anobrž vssychni Služebnici/ Lokají v Hayducy tak žalostné wzdychagj/ že mnohým Djw (gak ríšagic) pro Bolest a Ljost Oci w Slezí se nerospaří? Bezmala/ bezmala/ že tato Proměna cosý diwnýho znamená: Nebonearmo/ nedarmo tuto tak spartneg/ se sprosté Wlny vdelaneg/ na čerweno zabarweneg Kardynálsteg Blobauk na Mařtách v Moh leží: to gest ta Sveta Stalost!

Nedarmo/ nedarmo tuto Biskupská Čepice/ a Weywodská Koruna stogj: to gest ta Sveta Vérost!

Nedarmo/ nedarmo tuto na gedné Straně Biskupská Berla/ a na druhé Knížetcy Mec wiší: to gest ta Sveta w geho Slibech Pernost! To gest ta geho Vérost! to gest ta geho Stalost! všechno hyne/ všechno mine/ všechno se proměnuge. A to gest ta Tragœdie, která se nám dnes na tomto Theatrum předstarouge: Toto všechno vlastuge/ že bezmala tento Kardynálstý Blobauk/ taz to Biskupská Čepice/ tato Weywodská Koruna swau hlavu pozbyla; to všechno powídá/ že tento Knížetcy Mec/ a tato Biskupská Berla swau kuku stratila; a to gest ta Tragœdie, nebo se všechno na opak dége. A co gest výce potřeba o tom pochybowat/ aneb patrněc wygadovat/ gak Tragœdie na tomto Theatrum se dége/ když nám to tyto ze všech Stran na Zdech a Oltářích zavěšené Erbowe/ a na nich Skápsowé zkradlne vlastuge; Bdežto takto stogj:

WOLFGANGUS Divina Miseratione S. R. E. Tituli S. Marcelli Presbyter Cardinalis de SCHRATTENBACH, Protector Germaniae, Episcopus Olomucensis, Dux, S. R. I. Princeps, Regis Capellæ Bohemiæ Comes, Sac. Cæs. Regisque Majestatis Intimus Consiliarius. Ætatis suæ 78. Annorum, Annò 1738. Die 22. Julii obiit.

O zagiště žalostná Tragœdie! tak tehdy Geho Knížetcy Eminency/ Vleydústogněgssy/ a Vleyoswyceněgssy Pán/ Pán WOLFGANG/ Swaté Ržimské Črkwe/ pod Žaložením Sw. Marcella Kardynála z Schrattenbachu/ vmeel? Ano/ vmeel. Tak tehdy Bardynál Schrattenbach při Papežské Seolicy celé Germaniæ Protector, vmeel? ano/ vmeel. Tak tehdy WOLFGANGS Holomaučký Biskup/ vmeel? ano/ vmeel. Tak tehdy WOLFGANGS Wudce/ Swaté Ržimské Ržisse Bužje/ Brálovské České Kaple Hrabé/ vmeel? ano vmeel. Tak tehdy WOLFGANG/ Geho Čísařské Gostnosti Skutečna Tegna Radda/ vmeel? ano/ a pravě:

In festo sanctæ Magdalena WOLFGANGVS Brvnæ exPira Vlt. Na Den Sw. Matři-Magdalenu o devíti Hodinách/ paděsáte sestri Minutech w Noci Kardynál WOLFGANG z Schrattenbachu Holomaučký Biskup, Běh života Svého w Královskym Městě Brně w Pánu dokonal.

Nerewte to? Medlé, medlé/ spomenite sobě na dwadecátý sedmý Den tohoto pomínilého Mesyce Julii, gak gsmě tehdyž v půjčeru okolo sestri a sedmě Hodiny

do tohoto Knížecího Biskupstvího Města Brnočíže od Předměstních Stodol
za Příjezd drželi/ koho gsmé až do tohoto Chrámu Páne doprovázeli. Ach! BO-
že můg! jak rozdílný toto byl Příjezd od oného Příjezdu / s kterým tento v Pá-
nu všnulý Starček Roku 1712. Dne 11. října do Královského Hlavního
Města Holomauce / a nato na druhý Den do Hlavního Hradního Holomauckého
Kostela byl doprovázen! tehdaž všechno bylo in Jubilo, v Plesanji a Radosti; os-
nehdy pak všechno v žáruvku/ a žalosti. Gaky tehdaž / a jak slavný do Ho-
lomauce Příjezd byl/ ten naležité wypsatí čas by mně nestacil; Ale gen toto přitom
Holomauckým Příjezdu znamenám/ že žádný z Holomauckých Biskupů při svém
Příjezdu tak slavné newcházel. Gest Prawda/ že až posavad padesát / a podle
jiných geste wje Holomauckých Biskupů bylo/ mezi kterými taky tři Bardynálo-
vé se počítají/ a snad všechni svůj Příjezd v Holomauce drželi; však nicmén-
ě ne předce žádný gakožto Biskup / a NB. spolu Bardynál do Města newcházel /
nýbrž tisíkteri Bardynálowé včiněni byli/ Bardynálskou swoje teprw po negákym
času/ a snad za kolik Lét po Příjezdu dostali.

Ach jak rozdílný byl tento onehdegsy Pohřební Příjezd od oného Příjezdu /
který tento v Pánu všnulý Starček Roku 1716. s onau fciastnau Počtau / že se
nám Arcb. Kníže Rakouský narodilo/ gakožto Legat od Čísaře vyšlaný do Rýma-
růvcházel ! Nebo tehdaž v Rýmě negináč bylo / než gakdy gindá před Wely
negáký Rex aneb Wítežitel s Tryumfem do Rýma se navrácel. Ten nás Star-
ček při svém tehdaž drženém Příjezdu přes tři sta těch nekrásněgssy Wozůw
měl/ v kterých ho všelikacy Bardynálowé/ Legátové/ Knížata/ Hrabata/ Prelati
et/ a Páni wyprovázeli/ všechno od Stríbra a Zlata až se těpítilo/ cely Rým v
samém gedným Plesanji byl. Anebrž sám Clement téhož Směna XI. Papež/ v
bohy Starček na ty Človiny od Slzy se zdržeti nemohl pro velikau vnitřní Ra-
dost/ nyní pak všechno se obrácy v samou žalost.

Ach! jak rozdílný byl tento onehdegsy Příjezd od oného Příjezdu/ který ten-
to nás v Pánu všnulý Starček Roku 1718. gakožto Vice-Rex celeho Neapolit-
anského Království Leywýssy Heytman do Neapoli držel. Tam tehdaž s
velikým Komonstwem v tom nekrásněgssy / a velmi druhým Wozu přigel ; os-
nehdy pak v tom neyspatněgssy Sspjznym Wozu z Brna do Brnočíže byl při-
vezen/ celé geho Komonstwo na některým v černé žazuce přistrogeným Hayduku,
pozůstávalo. Tehdaž v Neapoli Vivat Vice-Rex ! se vykřikovalo / euto ale
onehdaž žalostné Miserere smutně se intonirowalo. Z čeho všechno poznati muže-
me / že nás Biskup a Bardynál nám poslednj Vale dal / od nás se odebral/ a ani
newjme/ jak se nám z Otci stratil. O! veliká zagisté Strata ! Geli tomu tak/
jakž ginač nenj; Tak tehdy ty Cyrkev Katolická tenkráte gsy stratila sylný Slaup!
tak tehdy vy Cyrkev Swaté Katolické Slaupové Leywywysseněgssy Bardyná-
lowé stratili gste wass Spolu Aud ! Tak tehdy ty Cathedralní Holomaucký Bo-
stele / ty Duchowní Newěsto VOLFGANGOWI zasňaubena twýho Ženicha
gsy pozbila ! Tak tehdy ty Wysoce Dústogna/ a wždycky Wérna Capitulo, w
Wysoce Dústognj/ a Wysoce Vrozený též Capitulo Audowé na čas wassý Hla-
wu gste stratili ! Tak tehdy ty Swětšky/ y Ržeholný Kněžstwo / a celé Holomau-
cké Biskupství wasseho Biskupa gste pozbili ! Tak tehdy vy Páni Mannowé/ wy
Páni Dvořanjanowé/ wy Služebnicy / a všichni Biskupství Poddany/ stratili gste
wasseho Pána ! O! veliká zagisté Strata / kterou dosti oželeti možné nenj. Os-
všem/ křz to všechno všichni gsmé mnoho stratili ; ale gá wjm geste něco wje

gsme stratili. Žádagj snad wěděti AA. co gsme wje stratili? to gá gum po-
wjm na mým dnešním Bázanj/ genom zatím prosým za malé Střpenj.

Pupilli facti sumus absque Patre. Syrotcy včiněni gsme bez Otce. Threnor. 5.

Sdyž Otec vše / Díky opustil/ a Syrotky zanechá/ ach! BOŽE můž! gáky
to od Dícek bývá Naríkání! gáky Čármutek! gáky Rovjení! gáky Wzdy-
chání a Naríkání: Ach! milý Taticku náss! tenkráte ty s námi se žehnáss! ten-
kráte ty od nás se vbořáss! tenkráte ty nám poslední Vale dáráss! Ach milý
Taticku náss! komuž pak nás vbohé Syrotky zanecháss! ach k komuž my zarmau-
ceni Syrotcy půgdemě! kam se obrátjme? komuž my násse Rěwody žalovati bude-
me? Ach! milý Taticku náss! tenkráte ty s námi se laucíss; ach! komuž pak nás
vbohé Syrotky poraučíss? Hle takové bývá od Syrotků Naríkání, když gum
gegich milý Otec vše: celý Oděw w Smutek/ celé Srdce w vstawičné Wzdy-
chání se obrácy/ celé Oči w Slze se rozpařstěj.

AA. W písmé Swatým / y taky y v obogich Práv Včitelůw Biskup wsselí-
gák se gménuge. Nebo někdy se gménuge Pupilla oculi DEI. (a) Zřetedlnice
Oka Božího. Někdy se gménuge Angel/ kterýžto gest poslán propter eos, qui
hereditatem capiunt salutis. (b) pro ty, který Dědictví Spasenj přijmagj.
On se gménuge Svatý Wjry/ Sloup Črkwe/ Pastýř/ Včitel/ Wůdce/ Lékár Lid-
ských Dussý. Wszechny gsau toto pěkné Tytule/ wszechny gsau pěkné Giména; Ale
mně k mymu Předsevzetj neylepe se hbj/ že taky se gménuge Otec. A hle AA.
ten náss milý Duchownj Otec, ten Starčeck Tobiáss/ odebral se od nás/ vniel/
nás Díky opustil/ Syrotky zanechal/ tak že w Prawdě rícti musíme: Pupilli fa-
cti sumus absque Patre, Syrotcy včiněni gsme bez Otce/ a z was žadný ani
Slzýcky newypausť! Tak tehdy ta Zřetedlnice Oka Božího! ten Angel ed Boža
wyslaný! ten Svatý Wjry! ten Sloup Črkwe! ten Pastýř! ten Včitel! ten
Wůdce! ten Lékár Lidských Dussý! ten Dobrotivý Otec náss/ odebral se od
nás? Ten Otec, kterýžto podlé Wjry byl druhý Abraham! podlé Čtnosti dru-
hý Mojsíss! podlé Kněžstwa druhý Aaron! podlé Náboženství druhý Starčeck
Tobiáss! ten giž nám poslední Vale dal/ ríkance: Bene valete. (c) Dobře
se mégte. Měg se dobré Wysoce Vrozený/ Wzactný/ a Wznesený Starožitný
Schrattenbachský Rode/ z kteréhožto Krwe gá prvnj w Bardynálské Hodnosti/
a Důstogenství gsem gáko negaké Slunce Roku 1660. Dne 12. Měsýce Žáří wze-
sí/ tenkráte gsem se tobě zatmel. Měg se dobré můž neymilegssy Bratrē Felix,
Lubnánský Biskupe/ kteréhožto gsem wje než Jonathas Dawida miloval/ a gedi-
né winstowal/ abych té gesce genom gedenkráte w Morawě widel/ ale giž té wje
nevhlídám. Bene valete, mégte se dobré moje milé Sestry Josepho Sidonio
Hraběnko Wildensteinko/ a Cæcilie Theodoro Hraběnko Lambertowá/ tenkráte
gá budu mjt ginssy Rodeč/ a giné Sestry: Nebo Putredini dixi: Pater meus
es, Mater mea, & Soror mea verribus. (d) Schniliné řekl gsem: Otec můž
gsh/ Matka má/ a Sestra má Čerwum. Bene valete, dobré se mégte mogi
milý Stregckowé/ a Tetický/ mégte se dobré mogi milý Přátele/ s kterými gsem
každodenně spolu-gednáwal/ giž tenkráte wje s wámi spolu-gednati nebudu;
Mégte se dobré Wysoce Vrozený Stawowé Margrabství Moravského/ s kte-
rými

(a) Zach. 2. (b) Ad Hæb. 1. (c) Machab. II. v. 24. (d) Job. 17.

ryni gsem w Towarzystwu swege Oblubienj / a Wyrazenj m̄jwali / a s wāmi vpři-
mne spolugednal / gak wy etom neylepsj wjte ; Quod in simplicitate cordis,
& sinceritate DEI, & non in sapientia carnali, sed in gratia DEI conversati
sumus in hoc mundo. (a) Že w Sprostnosti Srdce / a w Vprimnosti Božji /
a ne w Maudrosti tělesné / ale w Milosti Božji obcowali gsmi na tomto Swětě ;
ale tenkráte mezy Mrewymi Obcowaný moge. Bene valete, dobré se mēgte mo-
gj Dwořaninowé / gij gste mne tenkráte wssychni doslaužili. Bene valete, dobré
se mēgte mogj Officíři / gij gste mne tenkráte dehospedačili. Bene valete, dos-
bře se mēgte vbozý Męstiany / a wssychni wěrní Poddany / tenkráte gste stratili
waszeho Pána. Bene valete, dobré se mēgte chudé Wdowy / a Syrotcy / tenkrá-
te gste stratili waszeho Otce / tak Že wssychni přiznatí se musýte : Pupilli facti su-
mus absque Patre, Syrotcy včiněný gsmi bez Otce.

O! veliká Strata / která se w tomtu předeslym Měsycy Julio stala ! o ne-
šťastný Měsycy Juli ! Rdyž Sw. Pawel Apostol Páně od Tertulla Židovského
Rječnika v Felixa Vladare byl sfalessne obžalowan / a on Pawel od té žaloby k
Císaři appelirowal / a na tu Cestu k Rzymu se dal / tehdy byl dán pod Wartu a
Straž gisťmu Setníkovi Gménem Julio, o kterým praví Pjšimo Swaté : Hu-
maně autem tractans Julius Paulum, permisit ad amicos ire, & curam sui
agere. (b) Julius prey přiwětiwě se mage k Pawlowi / dopustil mu giti k Práte-
lum / a Péci o sebe mjtí. A to proto / gak wygadēuge Cornel. à Lap. in hunc
locum: Captus eximiā Pauli modestiā, sapientiā, & virtute. Že se mu welice
libila Pawlowa Počestnost / Maudrost / a Ctnost. To byl zdwořilý Julius ! Ale
předesly Měsyc Julius ten byl nezdwořilý / ten s nassym Dobrotiwhym Otcem
WOLFGANGEM nezdwořile zacházel / když ho nenechal giti / anobrž nechal
odgiti od Prátele. Tak s nim Julius nezdwořile zacházel / ačkoliv celemu Swě-
tu známo gest / gak WOLFGANG Počestnosti / Maudrosti / Ctnosti / a gakausy
tak rískagje nadpřirozenau přewětiosti od Božia obdařen byl. O ! nezdwořilý
Julius, který nám tak Dobrotiwho Otce wzal ! Nebo at se od prvnjho až do
poslednjho ptámu / co na WOLFGANGU Bardynalu a Biskupu Holomauckým
stratil / a každý řekne / že stratil Dobrotiwho Otce. Rdybych se tebe celá
Wysoce Důstogna / a wždycky Wěrná Capitulo / wssychni Páni Banownicy ptal/
co se wám skrz Smrt WOLFGANGA waszeho Biskupa přihodilo ? A odpoz-
věděti musýte : Pupilli facti sumus absque Patre. Syrotcy gsmi včiněni bez
Otce. A owszem : Nebo wy dobré wjte / gak on wás Ottovský miloval / gak on
o Žwelebenj waszeho Důstogenství se staral / když waszem čtyrem prvným Hodno-
stem / totižto : Decano, Präposito, Archi-Diacono, a Scholastico, od Benedi-
kta téhož Gměna Trinactého Papeže takové Privilegium procurirowal / že když
koliv / a kdekoliv aby řebla v Přítomnosti Bardynalůw / a Legatůw à Latere by-
lo / pontificirowat můžete. Nebyl to Dobrotiwh Otec ? Co wje ? aby tu wěc/
kterou zacal / dokonale dokonal / tehdy z těch čtyrech předgménovaných Prelátůw
kterí geste insulirowani nebyli / sám swau Rukau při oné Slawnosti Sw. Jana
Nepomuckého w Holomauce držané / w Hlawnym Kostele insulirowal. Nebyl to
Dobrotiwh Otec ? Co wje ? wy dobré wjte / že on z poslednj své Wule celý
své Blenoty / wssychny své neydražsy Biskupský a Pontificalní Běžje / wssychny
Prsteny / wssychny Diamanty / a dráhé Kameny waszemu Chrámu Páně k Wzdelání
Monstrance odporučil. Nebyl to Dobrotiwh Otec ? což wje ? wy dobré wjte/
že on svýmu Successorowi ten svůj neydražsy Wuz / který tolk tisíc kostrowal /

zanechal. Nebyl to Dobrotivý Otec? Od tebe Slawný Hostele Holomaučí /
k tobě Filialní Hostele Sv. Matice v Holomauči se obráćím; Co wy Farnícy
k tomu Chrámu Páne přinaležejcých / a obvwzlaſtne ty Slawný Magistrate Holomaučí/
co wy k té Smrti WOLFGANGA řeknete? Pupilli facti sumus absque Patre,
Syrotcy včiněni gsine bez Otce. A w prawdě: Nebo wy dobré
wſte / gak on se o was Ottowšký staral / když wám z wasseho Farního Hostela
Probožtwj / a z Faráře Infilirowanýho Probožta vdelal; Anobrž aby to/ co za-
čal / dokonale dokonal / tehdy nyněgšvho prvního Proboscta (Tit.) Dústogmě We-
lebnýho / a Wysoce Vrozenýho Pána / Pána Františka Hrabete z Giannini sam
swau Ruskau infilirowal. Slawný Magistrate Holomaučí/ wy Páni Radnji do-
bre wſte / kolikrátkoliv gste s negalym Winssem / aneb s negalym Wytzenjem z
wassých Spolu. Auduň nekteré k němu wylali / s gakau Pejwetiwoſti / a s gakau
Zdwořilosti on was přiwjal / a w gaké Octiwoſti was mél: y wy tehdy řícti mu-
ſyte: Pupilli facti sumus absque Patre, Syrotcy včiněni gsine bez Otce.

Ty celé Duchovenſtwo Švětské/ y Ržeholnij/ kdybych se was ptal / co gste
ſez Smrt tohoto Biskupa stratili? a giste mně odpovjte: Pupilli facti sumus
absque Patre, Syrotcy včiněni gsine bez Otce. O! ba prawě! stratili gsine
zagisté Dobrotivýho Otce / ktery wěděl / a vmel nad Dítkami swými Spolu
Autrpnost mjeti. Nebo gá welmi dobré wjm / gak mu twarda Wěc byla/ když na
někoho dle Zaslauženj mél swau Ottowskau Metlicku vstáhnaut / wjceg ho to be-
lelo/ než toho / koho se dotykalo. Wy Páni Mannowé/ co se domnjwate/ co gste
ſez tohoto Pána Smrt stratili? stratili gste ne tak Pána / gak Dobrotivýho
Otce. Wy wſychni Dworčanjiowé/ a obvwzlaſtne wy Kawalrjí/ kdybych se was
ptal / co se wám ſez tuto Smrt přihodilo? a giste mně odpovjte: Pupilli facti
sumus absque Patre, Syrotcy včiněni gsine bez Otce. Wy Čyžozemcy/ was/
was kdybych se ptal / co se wám ſez tuto Smrt stalo? Wy (gestli newdečnji byti
nehcete) tehdy mně odpovedeti musyte: Pupilli facti sumus absque Patre, Sy-
rotcy včiněni gsine bez Otce. Wy wſechny Měſtiany / a wy vbožy Poddany/
kdybych se was ptal / co se wám ſez tuto Smrt přihodilo? a odpovjte mně:
Pupilli facti sumus absque Patre, Syrotcy včiněni gsine bez Otce. Clapole-
dy wy chudé Wdowy/ a Syrotcy / wy vbožy Žebracy/ co wy k té Přjhodě ſekně-
te? Pupilli facti sumus absque Patre, Syrotcy včiněni gsine bez Otce. Wy/
wy neylepsh wſte / gak mnoho Almužny wám ona ſtědra Schrattenbachſta k
Štědrote wždycky otěvřena Ruka rozdala. Brom ginyh mnoho tisyc tisycůw
milostdných Šlukůw (abych snad toho ſtědroho Starecka y po Smrti nezardel/
který za živobytí Chwálu o sobě nerad flyſſel) gedinký geho milostdný Štutek
wygewjm/ že on totižto tehdaž/ gak s vrchu gménowané Arcy-Buňze se narodilo/
tehdy on na Žnamenj Radosti / a na wěčnau Pamatu hudebným / a osyrelým Pans-
nám / aby se poctivě a lépe wdati mohli/ geden tisyc Wlaſtých Scudi, coz přes
dwa tisyc Reynských nassý Mince vdelá/ nagednau w Ržimě rozdal: tak že tam
snad až dosawad wosagi: Nunquam inveterascat hæc manus, degž Bože/
aby ta Ruka nikdy neschnila.

Wſychni tehdy řícti musyte: Pupilli facti sumus absque Patre, Syrotcy
včiněni gsine bez Otce. Nebo nám wſtem Dobrotivý Otec, ten ſtědry Sta-
recek nass / ten weliký Almužný Tobiáš / WOLFGANG Kardynal a Biskup
nass plenus dierum w dospělém Wěku / w ſedmdesátym osmým Roku vmtel.
Ecce locus, ubi posuerunt eum. (a) A hle Mjsto/ kde gsau geg polzili. Tak
tehdy ten Dobrotivý Otec nass vmtel.

(a) Marci. 16.

Ale

Ale AA. mně se zdá že on nevničel / ale gen tolík všnul : nebo vbehý Staréček tuže se vnavil. A což gest Djwu ! nebo říz celý čas života svého magnis passibus welikými Broky / a gak rýlagje Skoky de virtute in virtutem , (a) Z Čtnosti do Čtnosti / z Hodnosti k Hodnosti / z Dústogenství k Dústogenství bezel ; Nemj tehdy Djwu / aby se nebyl vnavil. Nechte ho tehdy nechť sobě trochu odpočne / nechť trochu se wypoj. Ale diwné gest toto Spánj bezmala / bezmala on dormit sopore gravi , (b) Spj on Chrápanjm welikym. Dwadcatýho druhýho Julii o dewjti Hodinách padesati sestri Minutach w Noci všnul / a dnes giz tridatý sedmý Den / a gesse se neprobuzuge ! Ale nedjwte se / že tak dlauho spj / quia sopor Domini irruit super eum , nebo Djmota Páně na něho přissli. Ale / nechť ge/ co chce / podezdřely ge to Spánj. Dwadcatýho sedmýho Julii se na své Lůžko k Výceru položil / potom na Noc na toto Oratorium se wnesl / aby tam / kde se za Žiwobytj za ſtiaſtnau Hodinku Smrti modljal / y po Smrti odpočnul / tam až do dewatýho Auguſti odpočival / a předce se gesse neprobudil ! podezdřele pravym ge toto Spánj / Nunquid qui dormit, non adjicet, ut resurgat ? (c) Y zdaliz pak ten / kdo spj / nepomyſli / aby vſtal ? Ale nechme ho / qui quiescit, quiescat. (d) kdo odpočívá / až odpočívá ; Nebo Chudáčko starý in ultima lucta , w poslednjm Hogi se tuze vnavil. O Bože můg ! twrdý ge toto Spánj ! Nota locum, ubi dormiat, (e) znamenegte toto Místo / kde spj / nenj toto obyčegný Cabinet. Nebo gako Samuel dormiebat in Templo , (f) Samuel Mladeneček spával w Chrámě / tak taky tento Staréček spj tuto w této Kaply ; tento Cabinet , tuto Kaply on sobě k Odpočinutj wywolil / když gi důkladně Nakladem swým wystawel.

Wěd' ale AA. proč on toto Místo / tuto Kaply k Odpočinutj wywolil ? Za- giske ne bez Přejiny ; bezmala on tu o nějakým Počlade wědel : Nebo gestliže to gest Prawda/ gakž o tom žádná Pochybnost nenj' co v Sw. Matause písáno řeči : Ubi est Thesaurus tuus, ibi est Cor tuum. (g) Kde koho gest Počlad / tamť gest y Srdce geho ; Ponewadž ale on říz Břafft swůj sobě wywolil / aby netoliko Srdce / ale celé Tělo geho zde leželo / tak tehdy zde musí být Počlad geho.

O ! předrahý zagiſte Počlad / Marya totižto Boleslna / Matička milostná na tomto Oltáři wystawena ! Nemliž Prawda / že y wy Obywatelové Kroměříſej / když gste w wassých Starostech / w wassých Auzkostech / w wassých Nemozech a Bolestech / w wassý Nauzy a Petřebě Pomocy hledali / že gste zde w této Kaply Počlad náſli ? (h) Necht mluví ti / který obwozlaſſenj Pomoc od této Matičky Boleslné ſkuſyli. Ale což gest mnoho Šwedectw zapotřeby / ponewadž kolik- kolik tuto Tabulek ze Sljbůw zde zavěſených vidíte / tolit živých Swětůw o tom máte. Tento tehdy Cabinet náss Dobrotivý Otec sobě wywolil / aby tu sobě trochu / rovně gako někdy Samuel w kostele odpočnul. Ale rozdílný gest toto Spánj ! Samuel Mladeneček snad spával w kostele na Pečinách ; ale náss Dobrotivý Otec spal tuto onehdy na Márách. Samuel abivit, & dormivit, Samuel Mladeneček odessel / a zas spal / wypj se / zas vſtal ; ale náss Staréček odessel / a spj / a wjcegi se nenawrati / lec in novissimo die , (i) w ten poslední Den / když wſychni z Hrobůw vstanem / a w Audoli Jozaffat před Krystem Pa- nem / tehdaž strassliwým Sandcem se včážem. Odessel tehdy od nás/ Dobrotivý Otec náss ; Ale kam ? In domum æternitatis suæ, & circuibunt in pla-

C tea

- (a) Psal. 83. v. 8. (b) Jone 1. c. (c) Psal. 40. (d) Ezech. 3. (e) Ruth. 3. v. 4.
 (f) 1. Reg. 3. (g) Matth. 6. v. 26. (h) W té Kaply gest Marya Boleslná / od
 dlahých časůw lidem k ni se vtíkajichym milostná. (i) Joan. 6. v. 40.

tea plangentes. (a) Odessel do Domu Věčnosti své / a obhájeti budan po
Ulicy koujíce.

Ach ! jak mnoho gich bude chodit po Ulicy slože Ruce / (b) nebo se jim
Schrattenbachská wždycky k Stedroté otěvřena Ruka tenkrát zavřela Ach !
jak mnoho gich bude chodit po Ulicy sklope Oči / nebo se jim gasná Schratten-
bachská Hvězda / anobrž celé Schrattenbachské Familie Slunce zatmelo. Ach
jak mnoho gich bude chodit ! který nad námi chteli (jak říkají) stát / a se potří-
pat / budau chedit plangentes, koujícy / nebo jim Phison onen ze Schrattenbach-
ského Ráje Zlatem tekauch Potok vyschl. Tenkrát množ budan chodit spustě
Břežla / nebo jim Schrattenbachská Orlice odletela ; Ach ! jak mnohým veliké
Pomoc zemdlí / nebo tenkrát onen Schrattenbachský Lew / který celau Schratten-
bachskau Rodinu nesl / klest. Jak mnohým pewna Podpora spadla / nebo tenkrát
Schrattenbachský Strom se skácel. Jak mnohým Radost w žalost se obratila /
nebo Schrattenbachský zelený Bobkový Wénec vpadl. Jak mnohým gegich Au-
zdejšte bude bez Naděje / nebo Schrattenbachský Kríž se naklonil. Circuibunt
in platea plangentes, ach budau / budau zagisté chodit po Ulicy / nebo čerwené
Schrattenbachské Pole se jim w Smutek obleklo. O veliká Strata ! z čehož
wszech poznati můžeme / že náss Dobrotivý Otce WOLFGANG SCHRAT-
TENBACH předce vnitel. Owsem vnitel / a genom nám po sobě Contraphee
zanechal. Ale kde pak gest Original? tam / odkud ho wzal / se odebral : posel ze
Země / odessel zas do Země ; tuto w této svém Nákladem díkladně vystavené Ba-
ply / tu w té sobě s křížem vyselené Brusfete / w tomto Sklípku v Olciře pod
Vohami Matičky Bolestní odpočívá / a (zda mi se) nám odpovídá : Hæc re-
quies mea, in sæculum sæculi hic habitabo, quoniam elegi eam. (c) Toto
gest Odpočwadlo mé / tuto přebývati budu na wěky wěkůw / nebo gsem vyvolil
geg. Tu tehdy Dobrotivý Otce / odpočíweg s Pánem Bohem / nebos ty w
Běhu třebožižvota dosti se vnavil / a tenkrát Běh twug gsy dokonal / že w
Pravdě o sobě řícti můžess : Cursum consumavi. (d) Běh gsem dokonal. Ach !
ba pravě veliký Běh ten náss Dobrotivý Otce s křížem celý Wék života svého ko-
nal / když hned od Mladosti své wždycky od Hodnosti k Hodnosti / od Dústogen-
ství k Dústogenství netak bežel / než (jak říkají) skákal. První Skok geh-
byl na tento Swet / na který on (jak gsem z vrchu dotkl) Roku 1660. Dne 12.
Měsice října z Vysoce Vrozených Rodicůw / ze Starožitné / a před tím Věky
dříwo mezi Rytíře / potom mezi Barony / posledně pak mezi Šroaté Ržimské Rži-
ske Hrabata připisané Brwe / z Geho Excellency Vysoce Vrozenýho Pána / Pána
Jana Baltazara Hrabete z Schrattenbachu / a z Vysoce Vrozený Panj Panj An-
ny Alžbety Hraběny z Wagensperku / z onýho plodního Rmenu / který o sobě mohl
řícti : Ego quasi vitis fructificavi. (e) že galo Rmen wydalala Cwotce / nebo
w gednom Štawu Manželským tři a dwadacet Djetek porodila / z těch Rodicůw se
on w Štějsku w hlavním Měste Gráci narodil. Tam w prvních Létech Wé-
tu svého při svých Rodicích tak ctnostně / tak nabožně se choval / že wje k Angelus
než k Člověku byl podoben ; jak o tom pamětní Školní Zápisu Swedectwí wy-
dávagi. Sotva / sotva we Vlasti své s velikau Pilnosti / a s obvzlaſſením
Prospechem k Podiwenj giným Humaniora, aneb prvních řest Škol absolvo-
val / hned w osmnácti Létech Štějs svého do Ržima ad Collegium Germani-
cum pospíchal / aby y oné / celeho Sveta Hlawnj Město ne tak Vcedlnjka / galo

Vétele

(a) Eccles. 12. v. 5. (b) Allusio ad singula Insignis Schrattenbachiani Signa.

(c) Psal. 131. v. 14. (d) 2. ad Timoth. 4. v. 7. (e) Eccli. 24. v. 23.

Včitele Mrawiwo / Vměnji a Ctnosti dostalo. Nebo on tam w Studiích svých tak se chowal / že žádnýmu první Místo nepopustil / tak že w Philosophii Aristotelovi a Platonowi / w Theologii Suarovi a Subtilnímu Scotovi / w obogjch práwech Panormitano , Pyrhingio , Felino , Bartholo , Baldo , Ulpiano truccoval / tak že tehdaž geho vlastní Professor aneb Včitel / tehdaž w Ržímě rozhlásený Emerix nad geho Ostrowtjpností / a Schopnosti se dosti přenadjviti nemohl. Odkudž taky po wykonaných Disputacích / a moudre wsem k Podjwu resolvirowaných tězky Argumentum podlé gednomyslnýho Ždání vsech / netoliko z Pjsina Swatého / ale taky obogjch Práwo Doctora in Universitate Pontificio-Cæsarea promoviowan býti zašlaužil. To byl Skok ! není tehdyn Djwu / že ten náss Dobrotivý Ótec tak se vnavil / necht tehdyn w pánu odpočívá. Ale ta geho Pilnost a Práce / nebyla bez Odplaty : Nebo netoliko Innocentius téhož Gména Gedenací Papež wédance / a widance geho k wetsým Hodnostem Schopnost / po Smrti geho Knížecí Eminency de Hassia Holomaučkho Banovníkai geho w Holomaučy Roku 1680. 20. Náje / ale taky geho Stregc Geho Knížecí Eminency Bardynál a Arcy-Biskup Salzburgský Hrabě z Rhienburku / brž na to w tomž Roce / totiž 11. Septemb. Banovníkem w Salzburgu včinil. To byl zas Skok ! Když po wykonaných Studiích z Ržíma gako negaký Reč / a Slawny Wjčzytel totus laureatus do Salzburgu přissel / hned odwrhnauce wsechnu Žabalku / k tém Wécem / které se wetsý Slawy / a obecního Dobrého dotykal / sebe celýho oddal / a to syce s takowau Pilnosti / že netoliko Stregc svýmu Arcy-Biskupovi Salzburgskýmu k welikýmu Potesseni / ale taky sobě rovným k přesladi / a celému Městu k Podiwenj byl.

W dwadcatým devátým Roku Míku swého na Kněžstwo posvěcen / první swau Obět Roku 1688. Dne 28. Septem. w Hlavnjm Bostele Salzburgským BO. hu obětowal. To byl Skok ! Nato po některý Léta tak Ctnostmi / tak přejladně se chowal / že Successores geho Stregc giz tehdaz w pánu vsmulýho Joannes Ernestus z Thun , a Franciscus Antonius Harrach widice geho ke wsem Aučadum Schopnost / netoliko geho za skutečnau swau Raddu / a Præsidem Consistore včinili / ale taky Slawná Capitola Salzburgská geho Roku 1699. Dne 30. Náje gednohlasyté za Dekana wywolili. To byl zas Skok ! W tem swým Aučadě tak se opět chowal / že potem brž na to od Arcy-Biskupa Salzburgskýho Ernesta z Thunu w welikých / a nesnadných Wécech k Geho Gasnosti Čysatcky Leopolda Prvního gako negaký Legat byl wyslan / kdežto netoliko k milostiwy Audency byl připusťen / ale taky swé poselstwj k welikému Potesseni wsem vyřídil / tak že když se Domu navrátil / s welikau Radošti byl přivítan. To byl opět Skok ! Za to swý fciastný Wřízenj ačkoliv mu Arcy-Biskup Salzburgský Seccowstě Biskupství Roku 1703. 14. Julii které tehdaz práve vacirowalo / obětowal ; wšak nieméně on ge s neywetsý Ždvořilostí / a Poníženosti deprecirowal / gatby giz byl předzwédel / že ginde wetsý Hodnosti / a Důstogenství ho očekávaj. Takž taky se stalo : Nebo když Nejosiwcenegsý / a Nejdůstegnegsý Wůdce (Tyt.) Pán Pán Karel z Lorryngu Holomaučký Biskup z Biskupství Holomaučkýho na Arcy-Biskupství Trewojsté byl promovitowan / a Wolenj nowýho Biskupa Holomaučkýho Roku 1711. Dne 14. Měsycce Žatí bylo / tehdaz ačkoliv w ten Den per tria Scrutinia , aneb řež tříkrát opakovane Wolenj Rovnost Hlasůw na něho / a na Slawné Paměti (Tyt.) Důstogné Welebnýho / a Wysoce Drozenýho Pána / Pána Julia Orlika Swobodnýho Pána z Lazysky / tehdaz Slawné Capitoly Dekana / padala ; wšak nieméně na druhý Den / totižto 15. Septem. hned in primo Scrutinio

tinio, aneb w prvnjim Wolenj na WOLFGANGA SCHRATTENBACHA
žlawnjho Rostela Salzburskýho Dekana vsechny Vota aneb Hlasu padli / tak je
mezi osmnacti votirugcymi Banownjky/ sedmnactni Hlasu za Biskupa Holomau-
ckýho wywolen / a geho Votum na (Tyt.) Vysoce Dústognyho / a Vysoc Vroze-
nýho Pána/ Pána Frantiska Ferdynanda Hrabete z Oedt, tehdaž žlawnjho Ros-
tela Holomauckýho Scholastika/ ted pak Dekana / & in Spiritualibus General-
nijho Vicaria, a Officiala padlo. Takz o tom Instrumentum Electionis swédej.
To byl opet Skok ! W tom svým Dústogenství ta geho prvnj Starost byla/ aby
w Biskupství svým Ctnosti/ dobrý Pořádek w Mrawých/ a obwzásstné při Služ-
bách Božích wkorénil / takz taký naporom pro lepsjí Pořádek Roku 1722. Agenda
Dicecesana, a Roku 1732. Proprium Olomucense z nowu na Swětlo wydati
dal / a kdyby Smrt w to nebyla wkróciła / taký nowý Monitorium Dicecesanum
na Swětlo wydati minil. Naproti tomu ale gedinká geho Starost byla / aby
Cectnosti/ zlé Obyčeje a Navýklosti/ Bezbožnost/ a obwzásstné Bacýrstwo wy-
korénil. Takz taký se stalo/ že w krátkym času skrz Prozrečedlnost geho přes pět
set Bacýrů / mezi kterýma on taký gisťho práwe zatvrzelyho Bacýre Sspan-
helskýho Wogenskýho Officýra / Gménem Karla Ludwíka Swobodnýho Pána z
Alborn na Wjru Katolickau obrátil/ se obrátilo/ a bo. Židuw pokřtěno bylo. Ta
geho Hotliwost dlanho se tagiti nemohla/ nybrž aby taký dal Blest swý Prozres
cedlnosti wydala / tehdy Clemens téhož Gména Gedenací Papež na vstawiennu
žádost Geho Gasnosti Cýsařské nynegssyho Slawné panugcijho Cýsare Karla Óse-
steho Roku 1712. Dne 18. Máje geho Kardynalem včinil : Takz taký gesste w
tom Roce od ted gménované Gasnosti Cýsařský w Wjdní w žlawnj Roste
Sw. Stépána v Přetomnosti celeho Cýsařského Dworu/ spolu y s Geho Eminen-
cy Kardynalem Piazza Kardynálský Byret 12. Srpna z geho vlastní Cýsařský
Ruky dostal. To byl Skok ! Co wjc ? Hned následujcý Rok 1713. od týž Ga-
snosti Cýsařský za swau Skutečnau Tegnau Raddu/ a Comprotector Germaniae
byl včiněn. To byl Skok ! Ale ani to gesste dosť není : Nebo zas w krátkym
času totižto Roku 1714. týž Gasnosti Cýsařský do Rjzma gakozto Legat, a Cýsař-
ský Minister byl wyslán / kdežto když s welikau Pompou / a celýho Rjzmu Plesá-
ním když wcházel / a v Geho Swatnosti Papežské v Přetomnosti mnho Kardyná-
lůw Audience mél / tehdy témuto Slowy gal Opisowatel ab Eggs in Supplem.
Purp. Doc. prawj / od Papeže pozdrawen býti zaslaužil : Talis, ac tanta fama
vitæ, virtutumque tuarum ad nos delata est, totaque urbe percrebuit, ut
summè nobis displiceat fuisse nos à Cæsare præventos in nominatione tua.
(a) Takowá/ a tak weliká Powěst Žiwota/ a Ctnosti twých k nám se dostala / a
po celém Rjzmě se rozniesla/ tak že se Nám to přiljss neljbj / že Nás w Představení
tebe za Kardynala Cýsair předessel. Galby ejeti chtel : Kdybychom dávno o
ctnostným Žiwotu twým byli wédeli / giz dávno bychme tebe byli za Kardynala
včinili. Což wjce o Schopnosti WOLFGANGA SCHRATTENBACHA
ke wstem Hodnostem a Dústogenstvím Swédectví potřebujeme / když samýho Pa-
peže za Swětka máme ? Ale gesste na tom dosť není : On w Rjzmě swůj od
Cýsare sobě swěrený Autad tak prwozowal / že gisť Spisowatel tuto Chwálu na
wěčnau Památku o WOLFGANGO SCHRATTENBACHO zanechatí
nepochybował : Eminentissimus SCHRATTENBACHIUS in subsistentia sua
Romana negotia Cæsaris ea fide, prudentiâ, integritate, atque sapienti circumspictione tractavit, ut non modò Augustissimo cumulatè per omnia
satis-

(a) Ab Eggs in Suppl. novo Purp. Doct. fol. 8.

satisficerit, sed & Pontificibus acceptus, Sacro Collegio charus, Nobilitati dilectus, Populoque Romano singulariter utilis existiterit. (a) Kardynál SCHRATTENBACH za svého času v Ríjme Čsařské Gednání tak věrné, tak maudré / tak dokonalé / a rozsáhlé provozoval že netoliko Gasnosti Čsařské zbytěné žadosti včinil ; ale taky Papežům příjemný / Kardynálem vzácný / Panstvu milý / Stolich Apostolské vděčný / a všemu Ríjmskému Lidu obvázstné ozátečný byl. Což vzneseňegsýho ! Ale ani Ríjim nestával / aby geho Manodosti / Rozsáhlosti / Prozřetelnosti / a Opatrnosti nazýcen byl / výbrž v Království Neapolitánské geho Přestomnosti potřebovalo. A proto gak Geho Excelency Hrabě Gallass / tehdy Neapolitánský Vice-Rex, aneb na místě Krále vstanovený / vmtel ; tehdy Geho Gasnost Čsařská žádnýho k tomu Autuadu schopněgssyho gak WOLFGANGA Bardynala z Schrattenbachu sobě nevynalezla. Gačka to Hodnost na Míste samýho Krále byti ! Od kudž když tam Roku 1719. se odebral / v tom svém novém vzneseňém Autuadě Lidu Neapolitánskymu tak příjemný byl / žeby nikdy ginsýho Místo Držejýho leč Bardynala z Schrattenbachu nebyli winsowali / kdyby w to Smrt Papeže Clementa Gedenáctýho nebyla vkrčila. Vlebo hned od Začátku svého Ríjzení v Neapoli tři zlé Wecý násse / totížto nakažlivé Powetří / Hlad nastávající / a Cassu Královstku celau vyprázdnenau. Nad těmi zlymi Wecmi Mysl geho nic se nezděsyla / nybrž tém všem Wecem s Pomocí Boží svau Prozřetelnosti tak pomohl / že řez Zaopatření ze všech Stran Potrawy / Hlad zahnal / nakažlivé Nemoci řez všelikaké Prostředky vyločenil / Cassu pak Královstku bez Utiskání Lidu tak zase naplnil / že netoliko Domácym / a všeobecným Potřebám postačovala / nybrž krom toho všechno v welikau Summu Peněž do Vjdne Čsaři po kolikrát poslal. Taková pravým Prozřetelnost WOLFGANGA Bardynala z Schrattenbachu byla / žeby Lid / a cele Království Neapolitánský žádnýho ginsýho za Vice-Krále nebyli winsowali / kdyby w to Smrt předgménovaného Papeže Roku 1721. Dne 19. Března nebyla vkrčila. Od kudž na žadost Geho Gasnosti Čsařský Neapoli opustiti / a do Ríjma ad Conclave k Wolení novýho Papeže odebrati se musel. Kdežto když Dne 8. Sláje ted gménovaného Roku gednomyslně padesati pěti Hlasů Michaël Angelus Bardynál Conti za Papeže / napotom Innocentius Třináctý gménovaný wywolen byl ; po negativním času / totížto hned v následujícím Roce 1722. do Biskupství svého se navrátil. Ale sotva / sotva sobě trochu odpočinul / hned zas na to v Roce 1723. do Prahy k Borunování Geho Gasnosti Čsařské za Krále / a Čsařovny za Královnu Českou / byl povolán. Tam v Čsaře v takové Wážnosti byl / že ho netoliko k Království svý Tabuly pozval / ale taky geho velmi pečným a Diamantovým Pontificalním Běžzem / a Perstenem na věčnau Památku obdaril.

Slavratice se z Prahy ten Dobrotivý Otec / a Biskupství sobě svěřenýho starostlivý Pastýř gesště neodpočinul / nybrž o své Owčícký vstawičně se staral / aby ge svým nabožným příkladem do toho Místa / kdežto bude geden Owčinec / a geden Pastýř / šťastně přivedl. A když o Zvelebenj prvních čtyr Prelátův Slavny a vždycky Werný Capitoli sobě svěřený se nevyje staral / gesště na posledy po Smrti Geho Vysoce Osvícený Eminency Kardynala z Saxenzeic od Geho Gasnosti Čsařský Roku 1725. Protector Germaniae, aneb Ochráncie všech Čsařských Zemí byl včiněn. To byl opět Skok ! Hle tak dlauho ten Dobrotivý Otec nás behal / až se vnavil / tak že Dívci nemají že naposledy v Podá-

gra / od kterýžto častotrákt / a došt nemjeně trápen byl / doštal. Tendráté sobě w
Pánu zde odpočívá / a zdá mi se opět / že nám odpovídá : Hæc requies mea in
sæculum sæculi, hic habitabo, quoniam elegi eam. Toto gest Odpočinutí
mě na věky věků / tuto přebývati budu/ nebo gsem wywolil geg. To gest to
Odpočinutí geho ; totížto Marya / k u kterýžto Cti a Chwale on tuto Kaply svým
Nákladem wystawel / to gest ten Strom Žiwota / pod kterýhožto Stjñem y po
Smrti odpočinuti chtěl / aby žiw být mohl na věky. Marya / Marya / to byl
ten geho gedinky Poklad / kterýžto on tak miloval / že geg netoliko w Dubé na-
vstítil / ale tam taky na Znamení veliké Lásy / veliký stříbrný Srdce zanechal.
Co wje? On aby sřz Marygi Králownu Angelškau neldy w Nebi mohl být koz-
runován / tehdy na Žádost (Tyt.) Dústogne Welebného Pána / Pána Norberta
Vimlauff / Královského Weyhradního Kláštera Prämonstratenšího Hradise
Prelata / w Roce 1732. pro Marygi Swato. Bopeckan / a GĚjsska zlaté Koruny /
kterýmižto w tomž Roce sřz (Tyt.) Wysoce Dústognýho / a Wysoce Vrozenýho
Pána / Pána Ottona Honoria Hrabete z Eck, Termopolitanského Biskupa / a
Biskupství Holomaučkého Suffragana v Přesomnosti nezcislný Sýly Lidu gal wýs-
šího / tak níjšího Stavu právě na Swatého Matausse první w Margrabství
Moravském korunovani byli / z Rýma swau Prozřetelnosti Starosti / a Náklas-
dem zaopatřil ; galž gá sám o tom wšsem Publicum Instrumentum k Stolicy
Apostolský na Světlo gsem musel vyhotowit. Co wje? On w Brně v Sw.
Tomášse Marygi (tak říkají) Swato. Tomáškau Roku 1736. Dne 10. Magje swau
vlastní Rukou s velikým Plesáním nezcislnýho Počtu Lidu korunoval. Tak on
o Korunování Matičky Boží se staral / aby taky neldy od ni Korunu věčný Slá-
wy obdržel ; A proto taky pod Trůnem této korunované Matičky Boží Bolestné
odpočívatí sobě wywolil ; a po ty wšechny Práce / po tom wšem Žiwota svýho
Béhu sobě tuto w Pánu odpočívá.

Tak tehdy podlé Zdání mýho ten Dobrotivý Otec nás gesse nevmřel / ale
gen tolíko všau / trochu se položil / aby odpočinul. Nebo galž vyvřel ten / který
tolík chudobným Lidem / tolík Žebráckum sřz hogné Almužny Život zachoval?
Kterak by vyvřel ten / který tolík nesmrtelných Památek nadělal? Gá nechcyl mlu-
vit ; nebo abych gesse dělegi mluwil / Čas by mně nestáčoval. Gá nechcyl mlu-
vit / nebo se bogym / abych toho Starecká / který za Žiwobytí Chwalu o sobě nerid
lyssel / po Smrti nezardel. Gá nechcyl mluvit / ale necht mluwj Přsek a Kameníj
z kterých on tolík Stavěnij wystawel. Ty Hosteli Bromeríjský Marye Panny /
ty Hosteli Podhradní Lhotský Swaté Anny / ty Žámků / a Kláštere Wyškovský /
ty Hosteli Kapucínský ; Ty Podzámecká Zahrado / wy Seypky Bromeríjské / ty
Vlkoský Hosteli / ty Faro Augesdšká / ty Administraturo Podhradní Lhotská /
wy Kaplanství Chropinské / a Podnošké z nowu fundirowané / wy wšeliký Žámk-
ové wy Dwory / wy Seypky / wy Mlegny / a mnohé giné Stavěnij které on velikým
Nákladem w Biskupství svým budto z Gruntu wystawel / budto povýšil / budto
rozšířil / budto prodlaužil / budto poprawil / budto obnowil a ozdobyl / tak že gsem
sám od gisty veliký Hlavý Hlavňho Hostela Holomaučkýho w své vlastní Vys-
lyssel / že Bardynal Schrattenbach gisťe mnoho w Biskupství svým w Stavěnij /
a Opravdování vdelal : Ty wšechny akoliv němě Stavěnij nesmrtelnau Pamá-
tku VOLFGANGA Bardynala z Schrattenbachu Biskupa Holomaučkýho
vykříkovati budau. Tak tehdy ten Dobrotivý Otec nás / předce nevmřel / leč
snad w některých newděčných Srdcích / o kterých by sobě stežovati mohl : Obli-
vioni datus sum tanquam mortuus à corde. (a) W Zapomenutí gsem příssely
gakto

gážto vmlh ze Srdce. Podlé mýho pak Jdáni nevmlh. Nebo samá věčná Prawda povídá : Qui vivit, & credit in me, non morietur in æternum. (a) Kdo živ gest / a wérj we mné / nevmře na wéky. NB. Kdo živ gest / totížto / w Milosti BOží/ aneb bez Hříchu; nebo o tom Duchovné w Prawdě se tříti muži/ že živ gest ; ponewadž ten/ který w Hříších gest / před Twati BOží za mrtvýho se počítá. Kdo tehdy živ gest w Milosti BOží/ a wérj w Krysta / podlé Slov Krystových / nevmlře na wéky. Jdalíž ale celému Swetu známo není/ gáž nás w Pánu všnulý Dobrotivý Otec o to se staral / aby w Milosti BOží/ to gest bez Hříchu živ byl ? A proto aby ani negmenný Poslánky na Swědomj neměl/ tehdy každodenně / anobrž někdy kolikrát za Den se spowídal. Gáž on w Krysta wéril / to poznati můžeme z toho/ že kolikrátkolikrát při Misiy Swaté Obet BOž V Nevyššímu obětowal / gáž druhý Abraham (tak výkladje) w Wraučnosti svatí s BOhem rozmílauwal. Tak tehdy nevmlh ; Nebo qui vivit, & credit in me, non morietur in æternum. Kdo živ gest / a wéky w Krysta / nevmlře na wéky.

Ale necht gest co chce / budeo vmlh / aneb všnul / předce zůstává Prawda / že WOLFGANG Kardinal Biskup nás od nás se odebral / a nás všechny zde gáž negaté Syrocty zanehal / tak že w Prawdě tříti mužíme : Pupilli facti sumus absque Patre, Syrocty včiněni gsmé bez Otce. Ponewadž tehdy sobě tosto Místo k Odpočinutí wywolil / tak tehdy requiescat in pace, ať tuto sobě odpočívá w Pokoji / aspoň tu sám nebude ; ponewadž gž tento třetí Holomaučký Biskup tuto odpočívá ; totížto Bruno, cohoto Chrámu BOžího Fundator, Ladislaus de Kravvarz, a WOLFGANG Schrattenbach. Jinj Biskupové Holomaučtí sem y tam / obvwzlíscné pak w Hlavním Bostele Holomaučkým Bostí svý sloužili / a tak padesáte Biskupůw Holomaučkých w Pánu odpočívá. Nebo ačko livo podlé Obrazů w Biskupský Residency in Sala žawěssených / od Swatých Morawských Apostelictva Crhy a Strachoty až dosavad Biskupůw Morawských padesáte sedm se počítá ; Wysak nieméne Biskupůw Holomaučkých po pěněsenni Stolice Biskupské z Polešovic do Welehradu / z Welehradu do Holomance k Swatýmu Petru / a od Swatýho Petra na to Místo kde nynj Hlavní Bostel stojí / k Swatýmu Wáclawu / až dosavad padesáte Biskupůw Holomaučkých se počítá. (b) Nynějko tehdy na tom zůstává / abychom padesátyho prvního Biskupa jas Dobrého Otce dostali / kterýby ne tak z žádosti Cti / aneb negatého časného Žýsku k tomu Dústogenství dychtel / nýbrž kterýby Čtnosti na Biskupa naležejícími se sklwél. Oportet enim Episcopum sine crimine esse, sicut DEI Dispensatorem: non superbū, non iracundū, non vinolentū, non percussōrem, non turpis lucrī cupidū, sed hospitalem, benignū, sobrium, iustum, sanctū, continentem, amplectentem eum, qui secundūm doctrinām est, fidēlem sermonem, ut potens sit exhortari in doctrina sana, & eos, qui contradicunt, arguere. (c) Nebo Biskup má být bez Auhony / gáž BOží Svatí / ne pyssný / ne hněwivý / ne Opilec Wjna / ne Bitec / ne žádostivý mrzlký Žýsku / ale přjwětivý k Hostem / dobrotivý / stížlivý / spravedlivý / svatý / zdrželiwý / plně se přidržující té wérné Kříci / kteráz gest podle Včenj / totížto podlé Křesťanské Wjry / aby mohl napominati včeným Zdrawjm / a ty kteráz odpýragj / trestati. A to gsau Čtnosti na Biskupa naležející. Krom těch Čtnosti / gsau taky Čtnosti které se Cardinales, aneb Hlavní Čtnosti gménugj / a ty se čtyry počítají / totížto : Justitia, Prudentia, Fortitudo, Temperantia. Spravedlnost / Opatrnost / Sylas

D 2

a Stříd:

(a) Joan. ii. v. 26. (b) P. Rector Magnificus Soc. JESU Olomuc. in Solen. Cardinalis de Schrattenbach ad Civit. Olom. ingressu rr. Octob. 1712. (c) Ad Tit. i. cap.

a Střídmost. Hlavního Bostela Holomauckého až desávád mezi padesáti Biskupy počtají se taky genem čtyry Bardynálowé / s kterými ten Hlavní Bostel rovně jako s čtyřmi hlavními Čnostmi se honosíti může.

Ty Bardynálowé jsou Joannes IX. Oczko Wlassimæus, aneb Ulasim, Joannes XIII. de Praga, Franciscus Dietrichstein, a WOLFGANGUS Schrattenbach; kterýto čtyry Bardynálowé jako negachy čtyry hlavní Slavové Hlavního Bostela / a celého Biskupství Holomauckého počtati se mohou. Ačkoliv o těchto čtyrech Bardynálovcích žádná Pochybnost není / aby gedenkaždý z nich těmi čtyřmi hlavními Čnostmi ozdoben nebyl / však nicméně gedenomu každému obvzlaſtením gatýmsy Spůsobem gedená obvzlaſtenj se obvzlaſteně připisati může: A to syce Joanni Wlassimæo Střídmost / kterýto netoliko na tom záleží aby Člověk od příjšného Gidla / a Pití se zdržel; nýbrž aby taky giné své Náklonnosti na Vzdě držel. Nebo k čemu nakloněgssy gest Natura Lidstva / leč aby Člověk vždycky wegss a wegss k wetsým Hodnotem a Důstogenstvím byl promovirowán? A hle tu Náklonost Joannes Wlassimæus krotí / když Hodnosti / kteřím byl povyšen / vje s Přinucením / než s neslušnau Žádosti Cti na sebe přigal: nebo on s svau Präpositurau aneb Probožstvím na Hradě Pražském byl spokogen. Však ale poněvadž Carolus IV. Rájmský Císař geho/ gakožto svau Tegnau Raddu / a Secretáře velice miloval / tehdy mu neyprew k Holomauckýmu Biskupství / potom k Arcb. Biskupství pražskýmu / posledně pak až k Bardynálowi / však nicméně vždycky proti geho Wůly / pomohl. V těch všech svých Důstogenstvích a Autadech tak se choval/ že pro tu svau střídmou Poníženost před svau Smrti Radíčku Vojí wideti zaslaužil. (a)

Joanni de Praga může se připsat Fortitudo, aneb Syla/ nebo on w Husytých příběhách a Wogně/ Husytum tak na Odpor stál/ že netoliko mnoho Wogsta na svůj Penz proti nim wypeawil / ale taky sám w své Osobě jako negachy General w železnym Pancýri (a proto taky se Ferreus aneb Železny gménoval) proti nim do Pole wytahl / s nými se vdatně potýkal / a taky sťastně svězyl / a proto taky za tu svau hrdinstvu pro Vjru Břestianskau Zmujzlosti/ Bardynálowi Wywyšenost dostal. (b)

Francisco à Dietrichstein připisati se může Justitia, aneb Spravedlnost; nebo on netoliko gakožto Biskup / ale taky gakožto Margrabství Moravského Císařský Comissař / a Žemský Hejtman gediné o to se staral / aby suum cuique gedenomu každému/ Duchovnímu y Swetskýmu / jak Bohatýmu tak Chudobnýmu / a obvzlaſteně Wdowám/ a Syrotkům Spravedlnost vdešlowal.

Vlastenu pat / teď w Pánu vstulému Dobrýmu Otci WOLFGANGO SCHRATTENBACH připisati můžeme Prudentiam, Opatrnost; nebo on o ty všechno držel / a genem gedenomu každému Jus prudentiale, Jus prudentiale wtíral. Nebo Prudentia aneb Opatrnost gest taková Rozumu Lidstevho Čnost / kterýto se kocha circa agibilia; totizeto: jak/ kdy/ co/ a w galých připadnostech mluweno / aneb konáno býti má; A to nás w Pánu vstulý Dobročivým Otci do své Paměti dobré wtísknuté mél. Nebo kdykoliv se něco budto w Duchovních/ neb Swetských Vecech přihodilo / nikdy se nepřenahlil/ nýbrž we všem opatrne zacházel / tak že se o ném všcti mohlo: Quocunque se vertit, prudenter intelligit. (c) Ramkoliv se obrách / opatrne rozum. A proto cokoliv w Duchovních Vecech připadlo / všechno k Consistori / a co w Swetských / k giným svým

(a) Hypolit. Maraccius in Purpura Mariana. (b) Cathal. Episc. Olom. (c) Prov. 17. v. 8.

svým Raddám poslal / gegich Miněj očekával / aby tak opatrnejší Resolucy
wydal / a tím pevněgi w svým Swědomj vysílen byl.

Tlyněk ty Biskupství Holomaučí / ty Hlawnj Kostele / ty Wysoce Důstog-
ná / a wždycky Wérna Capitulo / Wysoce Důstognj / a Wysoce Vrozenj Páni Ba-
nowiccy Holomaučti / wy dobré wjte / že gsau genom čtyry Cardinales, aneb
hlawnj Čeností / a těmi wy / a wasz Hlawnj Kostel se honosyti můžete. Tlynj na
tom záleží / abyste wy nám padesátýho prvnjho Biskupa za Dobrýho Otce wy-
volili ; Nebo (gak gsem gíž powedél) akkoliv podlé Obrazu w Biskupství Holo-
maučí Residency na Salu wišcých / na kterýžto Oblicege Biskupu wyobrace-
né gsau / a dle Počtu Paprockýho in Specul. Morav. Středowstýho in Mercur.
Morav. P. Dalberta in sua Hebdom. od Sw. Crhy / až do tohoto w Pánu vs-
snulýho WOLFGANGA padesate sedm Biskupů Morawských se počítá ;
wsíak nicméně wěděti se musí / že tyto wssychni Biskupové swau Biskupstau Stos-
licy w Holomauči neměli : Nebo Sw. Crha neprw gatožto Biskup / potom pak
gatožto Arcy-Biskup na Welehradě byl / po kteryňžto geho Bratr Sw. Strachos-
ta též na Welehradě ; po nich ale Joannes I. itém Sylvester, a Joannes II. w
Polessowé sedel / a teprw Andreas ex Dubraviciorum Prosapia okolo Roku
1092. aneb podlé giných okolo Roku 1097. z Polessowa do Holomauče Stolicy
Biskupstau k SS. Petru a Pavolu přenesl / a tak / že snad teprw à Petro Charo,
aneb radeg à Joanne III. Biskupové Holomaučti se gménovati počali ; od kte-
réhožto Joanne III. až do tohoto w Pánu jesnulýho WOLFGANGA padesá-
te Biskupů Holomaučkých se počítá. Ale nechť ta Wec gakkoli se má / gá se
na z vrchu gménované Authores, a to syce na toho / ktery při Installacy tohoto
w Pánu vsnulýho Otce Oracy měl / se odwolávam / a tohoto Dobrotiwhýho Otce
za padesátýho Holomaučkýho Biskupa počítám.

Důstawa tehdy na tom / abychom padesátýho prvnjho Biskupa zas Dobro-
tiwhýho Otce dostali. Paděsate podlé Rájmských Cyßer a Liter písse se L. a ges-
dno písse I. a tak tehdy paděsate gedno písse se LI. Ty dwé Litery LI sami was-
napominají / abyste nám Llbýho/ Milyho/ a Dobrotiwhýho Otce za Biskupa wy-
volili. A to gest taký nasse / a wseho Lidu žádost / abychom totížto Llbýho/ Mi-
lyho/ a Dobrotiwhýho Otce / gak gsine vrw ldy měli / zas destali.

Takovýho tehdy Biskupa / kterýby se Čenostmi na Biskupa náležejcými skwel/
deg nám ó BOže ! galými Čenostmi Biskup skvojtí se má / to Bůh Aaronowi w
Starém Zákoně křz mnichonásobný Oděwu / a Okrášu Kněžskau gemu předepsanau
dost obširně k Wyrozumění dal. Mezi ginissý Okrášau Oděwu Kněžského / byli
gsau taký dva Ramene / které Bůh křz Mogijsse Bratru geho Aaronowi zaopas-
těti poručil / aby on ge / geden na gednom / a druhý na druhým Rameně w Swas-
tjně nosyl. O těch dwaech Ramenich onen wznesený a starožitný Židovských Mě-
ří Spisowatel Joseph. písse apud Cornel. à Lap. ad cap. 28. Exod. v. 9. že
geden z nich tak swětlý byl / tak se blísstel a těpštíl / že každý zdaleka geg wideti / a
gak třikrát nani Prstem vklázati mohl. Skrz tu Swětlost / Blek a Gáhost / o-
wssem že Čenosti se wyznamenávali / kterými Biskup se skvojtí / a těpštiti má. A
takovýho my Biskupa potřebujeme / kterýby se Čenostmi těpštíl / gak ten swětlý
Ramen. Gak se ten Rámen gménoval / to se náležitě wědět nemůže : Nebo ač-
koliv in versione latina Rámen Onichnowý se gménuge ; wsíak nicméně Septua-
ginta Interpretes prawěgj / že se Ssmaragd gménoval ; A předgménowaný Jo-
zef se domnjwá / že Sardonich byl. Ale nám potom dokonce nic nenj / nechť se
on gakkoli gménoval / buđto Sardius, buđto Topazius, buđto Smaragdus, buđto

Carbunculus, busto Jassse/ busto Jaspis, busto Ligurius, busto Achates, busto Amethystus, busto Chrysolitus, busto Onychinus, aneb Berillus, nám potom nic není/ když my genom zas Dobrotivého Otce dostaneme/ a sobě stěžovat při-
muceni nebudeme: Pupilli facti sumus absque Patre. Syrotcy včiněni jsme bez Díce.

Ale co zatím my vbožý Syrotcy dělat budeme/ než takovýho Dobrotivého
Otce dostaneme? Včinjme to/ co včinil někdy onen Egypťský Jozeff/ když geho
Otec/ onen Patriarcha Jakub w Egypťe vmtel/ vysal ale ne tam/ nybrž w Zemi
svý Chanaan in spelunca dupliciti hřel býti pochován; Tehdy Joseph, & cum
eo omnes serues Pharaonis, cunctique majores natu terrae Ägypti Domus
Joseph cum fratribus suis. (a) Jozeff prey/ a s ním wssychni Starcové Domu
Faraonova/ y wssychni Starský Země Egypťský/ Dům Jozeffa s Bratrjmi geho sli.
Veneruntque ad aream Arad, quæ sita est trans Jordanem, ubi celebrantes
exequias planetu magno, atque vehementi impleverunt septem dies. Y
vysli/ totižto s tim metvým Čelem Patriarcha Jakuba k Městissi Arad/ kteréž
leží za Jordánem/ kdežto slavné působice Službu Mrtvých s velikým a narávným
krajsem vyplnili sedm Dni. AA. My taky cenzíte wjme/ že nás druhý Pa-
triarcha Jakub/ nás Dobrotivý Otce WOLFGANG Bardynál z Schrat-
tenbachu Biskup nás vmtel. My jsme se sje giz gedenkráte/ totižto 27. Julii
do tohoto Knížecího Biskupstvho Města Brnoříce sessli/ abychme toho naseho
Dobrotivého Otce pochowali in spelunca dupliciti, w dwognasobní Gestyni/ totiž
za gedno w týto Kaply/ a za druhý w týto Brusfře/ kteraužto on sobě řek Bissasse
wywolil. Dnes sessli jsme se zas zde pedruhý/ abychom mu gesse poslední Čest
proklázali; Ta záleží na tom/ abychom taky Exequias Službu Mrtvých s ve-
likým a narávným krajsem vyplnili. Krajici doski nemůžeme/ že jsme tak
Dobrotivého Otce strátili; Což tehdy vděláme? delegime to/ co můžeme/ a k če-
mu Consistorialnímu Decretem de dato in Curia Episcopali 14. August. 1738.
zavázanj jsme: Gedenkaždý totižto Mšsý Sw. za něho obětigme/ budaucně pak
taký při Mšsých Svatých na toho naseho Dobrotivého Otce nezapominegme.
To tehdy Ocové Duchowní dnes delegte/ při dnešních Exequiach gedenkaždý
Mšsý Sw. za něho služte/ a obvzlaſſene tehdaž/ když Hostyi na eří dělit/ a geden
Kausicel do Balicha wpaussteti budete/ na něho pamatuňte. Vysal ale/ nežli
k tomu přigdete/ medle powezte mně/ proc tu Svatou Hostyi při Mšsý Svaté
na eří dělite/ a geden Kausicel do Balicha wpausstite? Ale vidim/ že na to/ na
mou Odpověd čekáte; vysal ale než wám odpovím/ euro malickau Historií
peslechné/ kterau Athanasius o Scithach wypisuje: Ty prey Narodowé Cne-
wjm zdali Přehodau/ a Scestijm/ aneb swau Ostrovipnosti nassli w Bragine svý
velmi hluboký/ a tak rýlagje bezedný Vje aneb Hlubinu/ a wystavimali/ žeby tam
Diamanty/ a dráhē Baměj se nacházeli měli. Vyselikadly Spůsobem se wyna-
snájowali/ aby tak velikýho Bohatství nabýti mohli; vysal ale poněvadž do té
Hlubiny veliká nesnáz byla/ tak že bez patrného Neštěstí/ a Nebezpečenství ži-
ta tam žádný se spustiti netrauſſal/ tento sobě Spůsob wymislili: odřeli Beránka/
a tak ho z nenchla pekli/ žeby genom lepký uſkal/ a tak do té Hlubiny házeli/ ma-
ge za to/ že pecené/ a teplé Beránčí Masso ty Diamanty a dráhē Baměj k sobě
přitahne/ a oni se nař přilepí. Přitom dobré weděli/ že Orlice za Wuni pecený-
ho Massa velmi se tahnau/ odkudž/ když toho Beránka vcíti/ hned w okamžení se
do té Hlubiny spustí/ s tim Beránkem na Skálu wyleti/ Masso z Beránka obere/
a Baminky na Skálu vyhází/ a tak oni těch Diamantu w dostanau. Tlyní k mé-
mu Předsevzetí: Hlubina ta/ může se připodobnit Očistcymu Bopcy/ a Skale/
(a) Genos. ult. který

terý tu Hlubinu obličejugj/ gest BOží Spravedlnost/ o kteryj praví Žalmista
Pané: Justitia tua sicut montes DEI. (a) Spravedlnost twá (č Paně) galo
Kopec BOží. Diamanty a dráhy Kameny w té Hlubině/ gšau Dusse Lidsté dra-
hau Brvji vykaupené. Kdo wj/ kdo wj/ gestli w té Hlubině tento Diamant/ ten
to dráhy Kamen/ dráha Brystowau Brvi vykaupena Dusse tohoto násseho Do-
brotivého Otce se newynachází: Nebo Judicia DEI abyssus multa. Saundové
BOží gšau nepochopitedlnj. Což dělat/ abychom ten Diamant/ ten dráhy Kamen
z té Hlubiny dostali/ abychom ey Dusse z Ecistce pomohli: Wy Duchovní Ecis-
cé/ wy tomu neylepsjí poradíte/ když dnes dle Decretu Consistorialního za něho
Mssy Swatou slaužiti budeste; a do ſyce na tento Spůsob: když Swatou Hosti
na trý deliti budeste/ tehdy ten prvnj Djl BOží Neywýssymu/ galozco všech
Vecí Světiteli a Panu/ ke Cti a Chwale geho/ druhý za Spasení živých/ a
Rozmnožení České/ třetí pak za Dusse tohoto Dobrotivého Otce obětujte/ a
když ten třetí Bausel do Balichu/ galo do negaly Ecistcovy Hlubiny spauscteti
budeste/ tehdy na geho Dusse wraucné památnutí; a hle ten dráhy Kamen/ Dusse
geho k tomu Beránku pro nás odřenému se přilepi/ Michal pak Arch. Angel/ ta
Nebeská Orlice/ tu Důni Beránka vcítjce/ do té Hlubiny se spusť/ toho Berán-
ka žásluhu/ a na ně přilepenau Dusse/ ne na negaku Skalu/ ale do Nebeského
Geruzaléma před Trůn BOží píneše. Z toho Discursu sradno poznati můžete/
proč ta Swatá Hostie při Mssy Swaté na trý se děli/ a třetí Bausel do Balichu
se spausť. Tak tehy wy Ecisové Duchovní gží wjte/ co za toho vásseho Dobro-
tivého Otce činiti máte. Však nicméně taky přítom/ když toho Beránka do
Balichu/ galo do negaly Hlubiny wpauscteti budeste/ nezapomínegte na to/ aby ste
ſez vásse wraucné Wzdechnutí takový Kamen wytahli/ kteryby budaucné vlastné
tak galo Aaronu Kamen světlý Blest Čnosti celemu nássemu Biskupství od sebe
wydával.

Co pak wy přatele/ ty celý Vysoce Vrozený Schattenbachský Rode/ co wy
za vásseho přetele/ aneb raději říkaj/ Dobrotivého Otce vásseho věinice?
Toto: Následujte starožitný Starodub Obyčej; Oni/ když negaly gegich přestel
vnré/ tehdy ten/ ktery neyblížsý toho vnrlyho přestel byl/ a neywice Dobryho vžil/
na Truhlu toho vnrlyho přetele Srdce buňto sám wyrýl/ aneb wyrýti dati musel;
ſez co wýznamenawali/ že dobrýho přetele nejenom za životy/ ale taky y po
Santi sobě wázjeti/ Srdce y w Grobě od něho nespauscteti/ nybrž tak rýlagic na
Truhlu geho přibiti/ a naři y po Smrti ze Srdce památovatí máme. Wy tehdy
přatele/ wáss ne tak přeje/ ale raději Dobrotivý Otce/ ktery wje než wáss
vlastní Otec o wáss se staral/ wje wám/ než wáss vlastní Otec pomáhal/ hle on
tuto gží mrtwy w Truhle odpocíjwá. Wy tehdy/ který gste neyblížsý/ aneb které
on za neblížsý mél/ když cenzrate do Žeme schowanýho vříjte/ tak že ho gží wice
Ecima wássema telesnýma nevhlidaté/ proto předce Pameti na něho nepo-
chovegte; nybrž kdykolivo na to/ co ſez něho gste/ a co od něho máte/ sobě spo-
menete/ tehdy na geho Ecisové Dobrodiní nezapomínegte/ nybrž na Žnamenj Přá-
telsté Lásky/ Srdce wásse na Truhlu geho přibite: Rýjeti chy: častokrát na
něho w Srdci wássem s wraucnau Modlitbou/ s dobrým Štukem/ a s ſpatnau
Almužnau památnutí.

Co se mně dotýče/ akolivo gá negsem žádný přejel/ však nicméně gsem před-
ce geho nehodný Client; nebo on netoliko na mně mnoho naložil/ ale taky to/ co
kolivo nehodný gsem/ ſez něho gsem; Gá na Žnamenj negaly Vděčnosti násse-
dowati budu onau Vdowou/ kteryžto Syn záhat byl/ a do Žaláre se dostal. Gá
o tom píše včený Spisovatel Vorago.

Vboha Matka pro žagetj Syna svýho celá zarmaucena/ smutná a strápená/
ze všech Stran Spůsoby vyhledávala/ aby svýho milýho Syna vysvobodit n. ož-
yla/ modlila se/ dobré Patrony a Přimluwce vyhledávala/ anobrž v Penzje obes-
towala; ale všechno darmo. Když žádny Raddy nebylo/ posledně svý Autoči-
sté k gístě štiastné Maticce BOží w gistym Hostele wzala/ tam každodenně cho-
dila/ a Maticku BOží za Wyswobozenj gegiho zagatýho Syna vstawičné prosy-
la/ však ale dlahy čas nic obdržeti nemohla/ tak že gí všecka omrzela byla.
Co na posledy vdelala? přistaupila k Obrazu té Maticky BOží/ a to Děťátko/
který ona pěstovala/ gi z Rukou wzala/ ljbala/ obgjmala/ a w svý Sprostnosti
Marygi hrozyla/ že gi spjse gegiho ČEštěta nenačarati/ dokud ona gegiho Syna
ze Žaláře newyswobodí: A hle Žázrak! gesťte tu Všoc samá Rodická BOží ten Žas-
lák/ a toho zagatýho Syna vyswobodila. Tu Wdorou gá následovat budu.

AA. Gíz gsem pravil: *Judicia DEI*, abys sus multa. *Saudové BOží*
gsau nepochopitedlnj. Kdo wj/ kdo wj/ gestli náss Dobrotivý Otec / kterého syce
Tělo tuto odpočívá/ kdo wj gestli Dusse geho přjsnau Spravedlnosti BOžkau
nenj zatačá/ a do Čestcového Žaláře všazená. Co gá vdelám? toto: vidim gá
tuto taky Statui aneb Obraz Maticky Bolesný/ k u který on za Živobytí/ svý
Autocisté mél/ a proto taky k gegi Čti a Chwale tuto Kaply důkladně Nakladem
svým vystawel. Pristaupím gá dnes při Mssy Swaté k gegimu Obrazu/ budu
gi prosyt a žádat/ wezmu Synačka gegiho w Welebný Swatosti Oltářní do Ru-
kau mých nehodných/ a tak dlaho geho držeti/ tak dlaho pěstovati/ tak dlaho
dnes a budauče při Mssach Swatých na ného pamatorati budu/ dokawád ta
Maticka milostdná toho mýho Dobrotivého Otce z toho Žaláře newyswobodí.

Co pak ale wy AA. Tomu Dobrotivému Otcu za poslednj Lásku provkázete?
Včinste to/ co nedý včinili Efestij/ když Pawel Apostol Páně s njimi se laučil/
řkauc: *Et nunc ecce ego scio, quia amplius non videbitis faciem meam.* (a)
A ay nynj gá wjm/ že wjce nevžijte Twáre mé: *Et nunc commendo vos DEO,*
& Verbo gratiæ ipsius: *A nynj poraučím was BOžu/ a Slovu Milosti geho:*
& cùm hæc dixisset, positis genibus suis oravit cum omnibus illis, a když to
powédél/ klekna na Kolena swá/ modlil se s njimi všenmi: *Magnus autem fletus*
factus est omnium, & procumbentes super collum Pauli osculabantur eum,
dolentes maximè in verbo, quod dixerat, quoniam amplius faciem ejus non
essent visuri. A gá mluwj dál Pjsmo Swaté: *Veliký Plác se stal všech/ a*
padajce na Hrdlo Pavlowo/ ljbali geg/ rmautjce se nevýjce nad tim Slovem/
kteréž řekl/ žeby Twáre geho wjce viděti neměli.

AA. Hledte tento Dobrotivý Otec/ s wámi równě gáko nedý Pawel s Efez-
kými se tenkráte laučil/ řkauc: *Et ecce, ego scio, quia amplius non videbitis*
faciem meam; *Tenkráte wy wjce nevividjte Twári mé;* tenkráte gá s wámi se
laučím/ tenkráte was Pánu BOžu poraučím. Padnête wy taky na Kolena/ a
gemu poslednj Poljbenj/ ne tak Vstmi/ gáko Srdečem wasým degte/ Kuce/ Oči/ a
Srdeč k Nebi pozdwíjhnete/ a za geho Dusy Pánu BOžu se pomodlete/ řkauc:

**FaVe DEVs, Vt pater noster reqVlesCat In paCe,
& frVatVr Vltâ æternâ, AMen.**

Ach degž BOže! ať WOLSSGANT Otec náss odpočívá s
Krystem Pánem/

A Žiwota w Nlebesých poživá/ až na věky věkůw/

A M E N.

